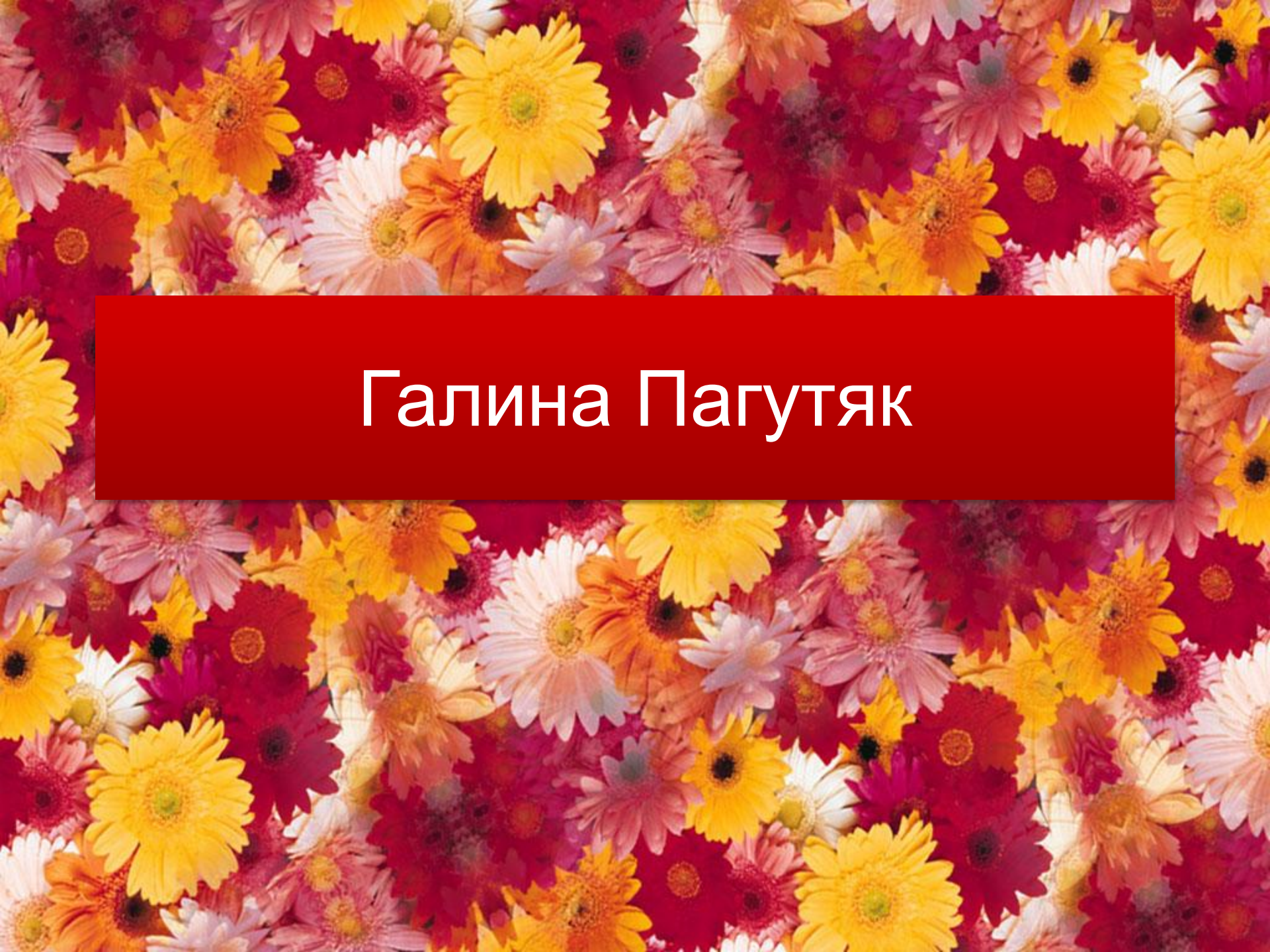

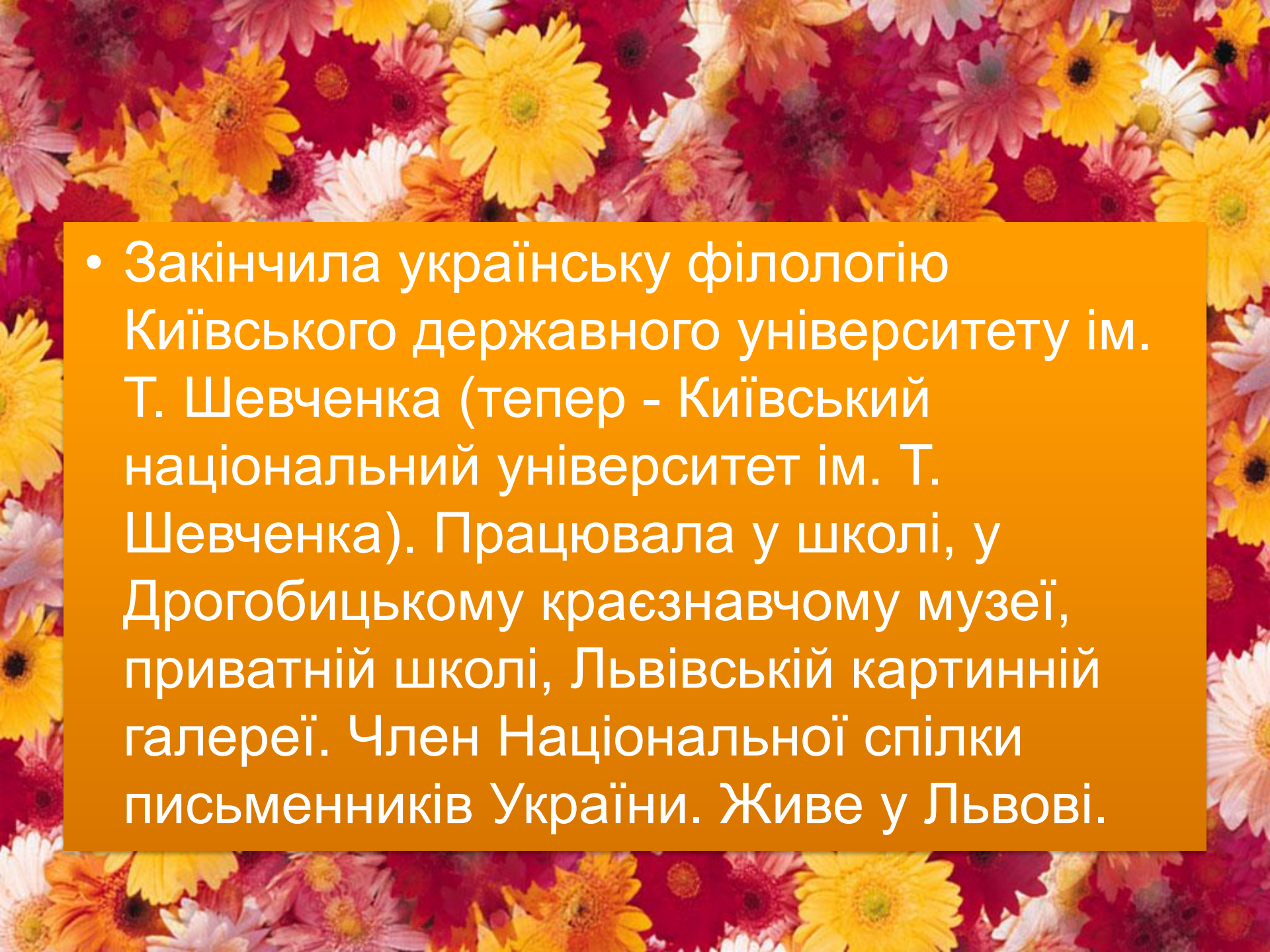

Галина Пагутяк

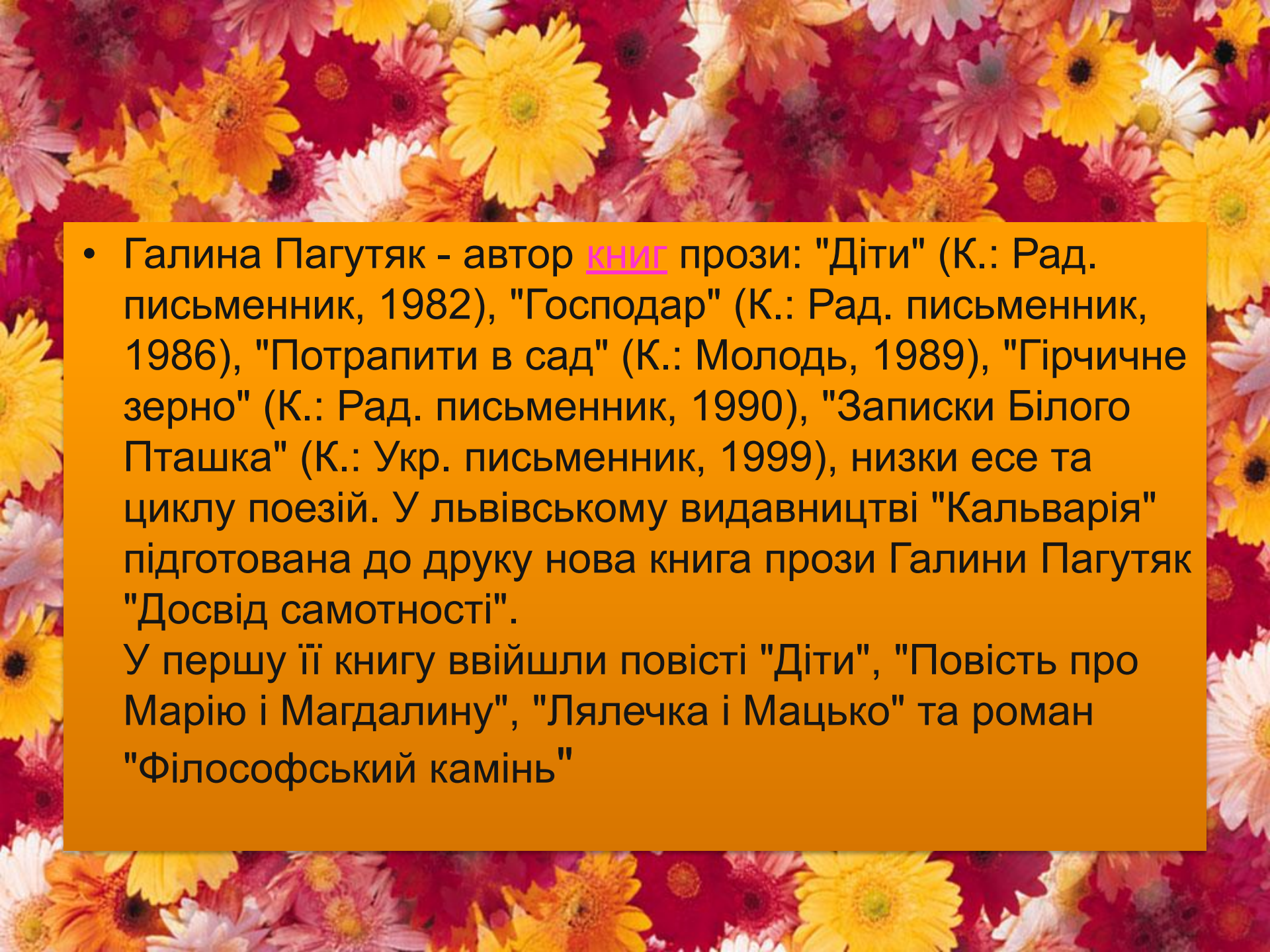
Галина Пагутяк- прозаїк

- Народилася 26 липня 1958 р. в с. Залокоть Дрогобицького району на Львівщині, згодом родина переїхала у село Уріж.

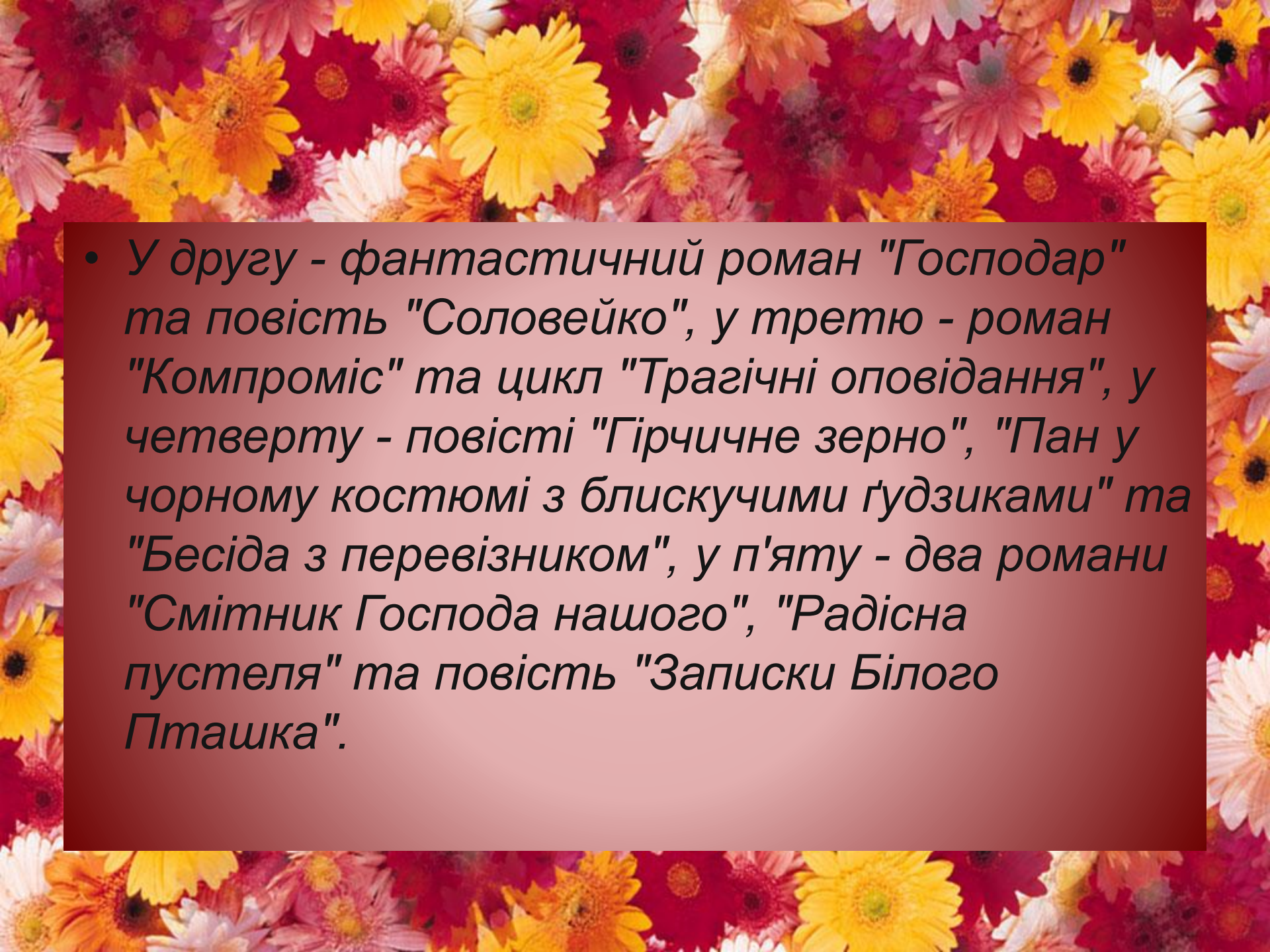

-
- Закінчила українську філологію Київського державного університету ім. Т. Шевченка (тепер - Київський національний університет ім. Т. Шевченка). Працювала у школі, у Дрогобицькому краєзнавчому музеї, приватній школі, Львівській картинній галереї. Член Національної спілки письменників України. Живе у Львові.

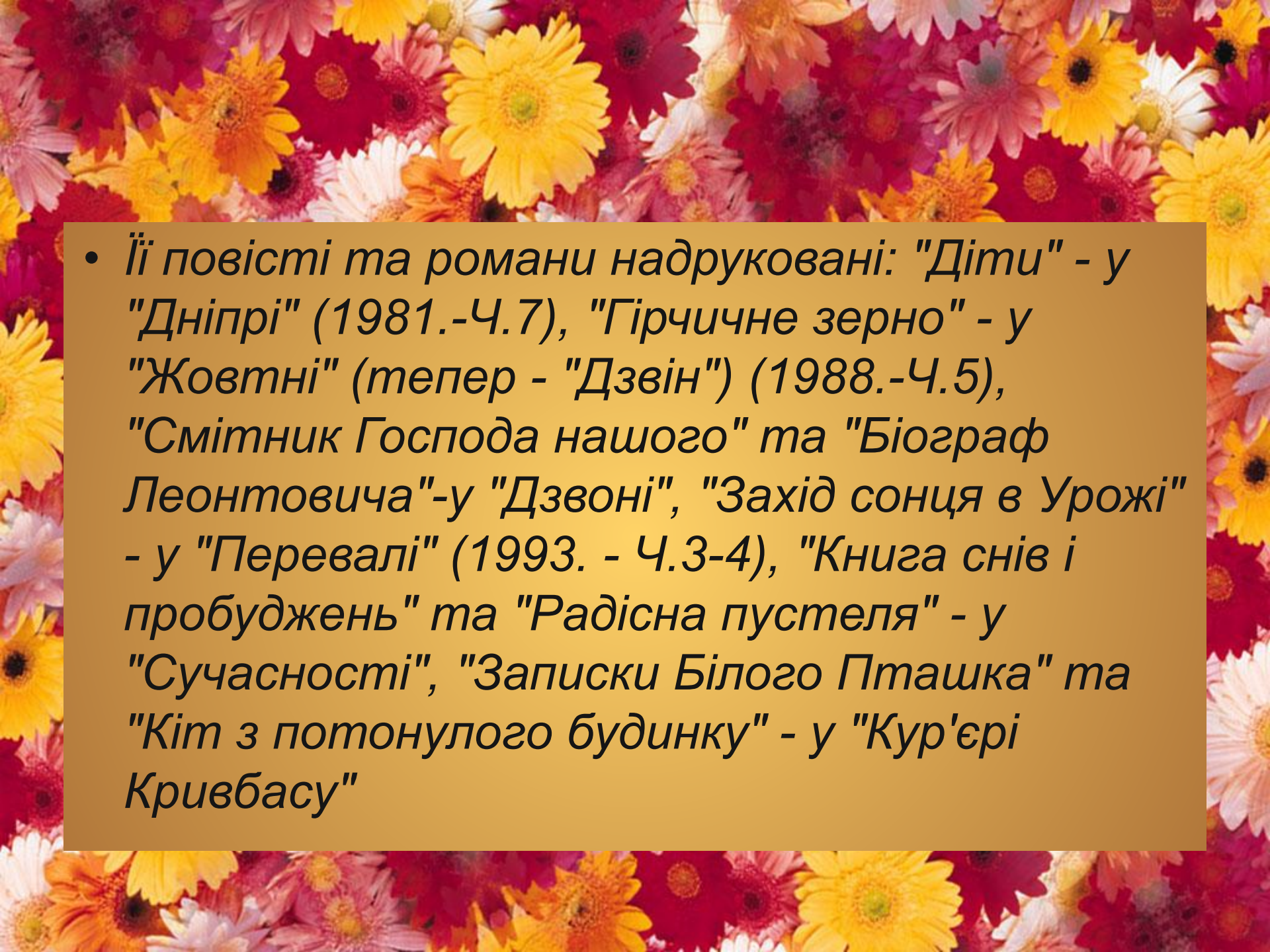

-
- Галина Пагутяк - автор книг прози: "Діти" (К.: Рад. письменник, 1982), "Господар" (К.: Рад. письменник, 1986), "Потрапити в сад" (К.: Молодь, 1989), "Гірчичне зерно" (К.: Рад. письменник, 1990), "Записки Білого Пташка" (К.: Укр. письменник, 1999), низки есе та циклу поезій. У львівському видавництві "Кальварія" підготована до друку нова книга прози Галини Пагутяк "Досвід самотності".
У першу її книгу увійшли повісті "Діти", "Повість про Марію і Магдалину", "Лялечка і Мацько" та роман "Філософський камінь"

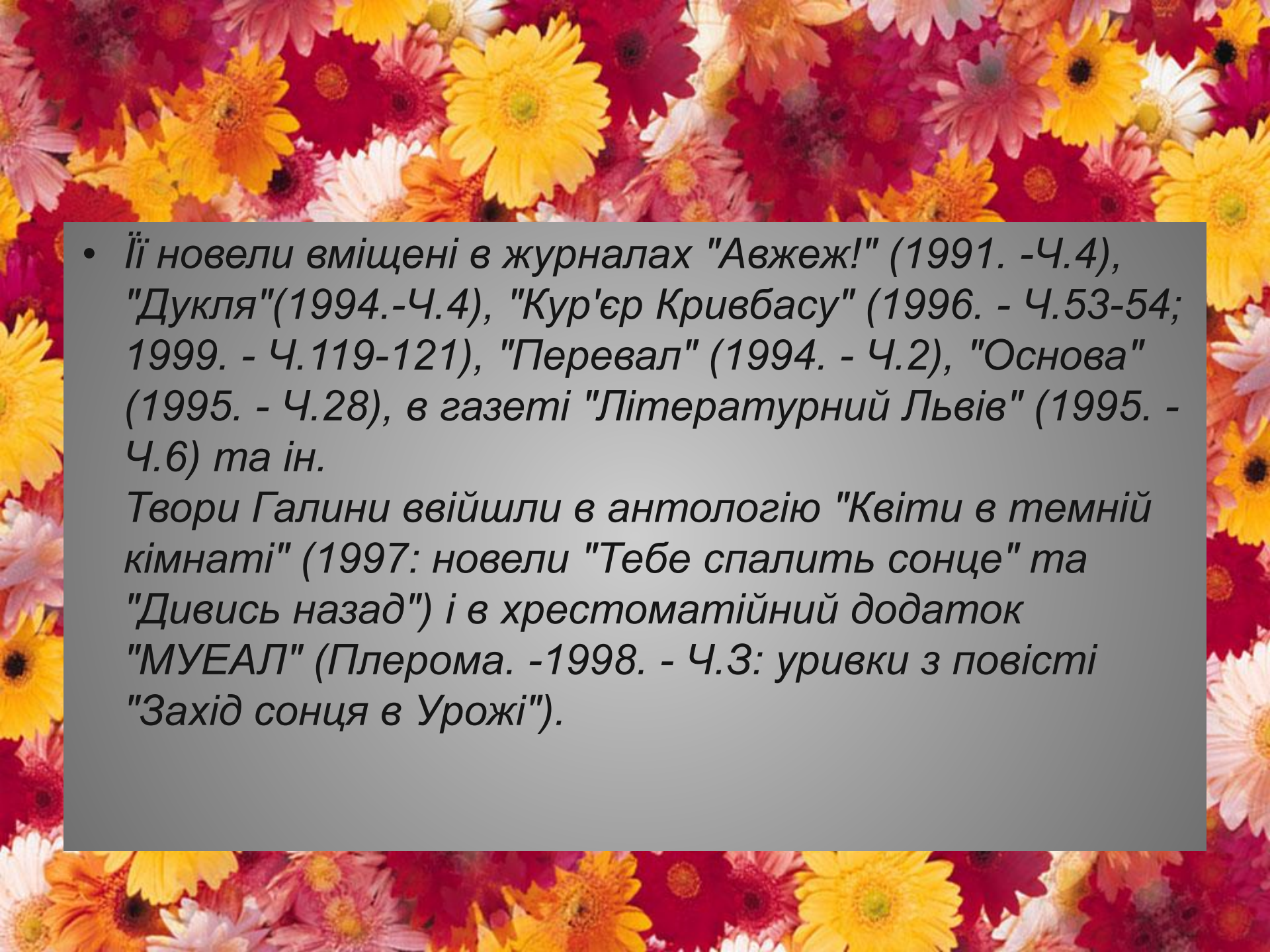

-
- У другу - фантастичний роман "Господар" та повість "Соловейко", у третю - роман "Компроміс" та цикл "Трагічні оповідання", у четверту - повісті "Гірчичне зерно", "Пан у чорному костюмі з блискучими ґудзиками" та "Бесіда з перевізником", у п'яту - два романи "Смітник Господа нашого", "Радісна пустеля" та повість "Записки Білого Пташка".

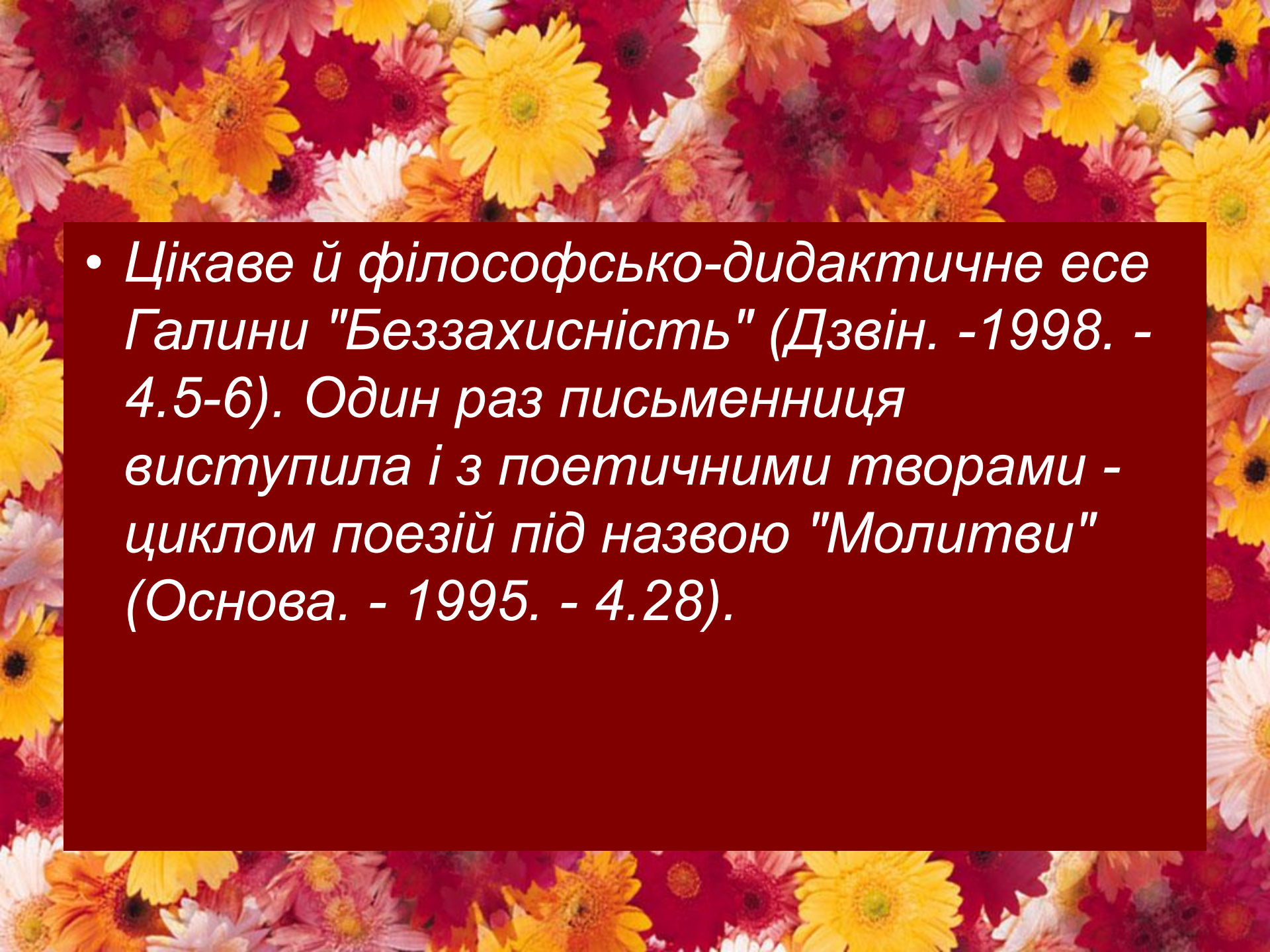
-
- Її повісті та романи надруковані: "Діти" - у "Дніпрі" (1981.-Ч.7), "Гірчичне зерно" - у "Жовтні" (тепер - "Дзвін") (1988.-Ч.5), "Смітник Господа нашого" та "Біограф Леонтовича"-у "Дзвоні", "Захід сонця в Урожі" - у "Перевалі" (1993. - Ч.3-4), "Книга снів і пробуджень" та "Радісна пустеля" - у "Сучасності", "Записки Білого Пташка" та "Кіт з потонулого будинку" - у "Кур'єрі Кривбасу"

-
- Її новели вміщені в журналах "Авжеж!" (1991. -Ч.4), "Дукля"(1994.-Ч.4), "Кур'єр Кривбасу" (1996. - Ч.53-54; 1999. - Ч.119-121), "Перевал" (1994. - Ч.2), "Основа" (1995. - Ч.28), в газеті "Літературний Львів" (1995. - Ч.6) та ін.

Твори Галини увійшли в антологію "Квіти в темній кімнаті" (1997: новели "Тебе спалить сонце" та "Дивись назад") і в хрестоматійний додаток "МУЕАЛ" (Плерома. -1998. - Ч.3: уривки з повісті "Захід сонця в Урожі").

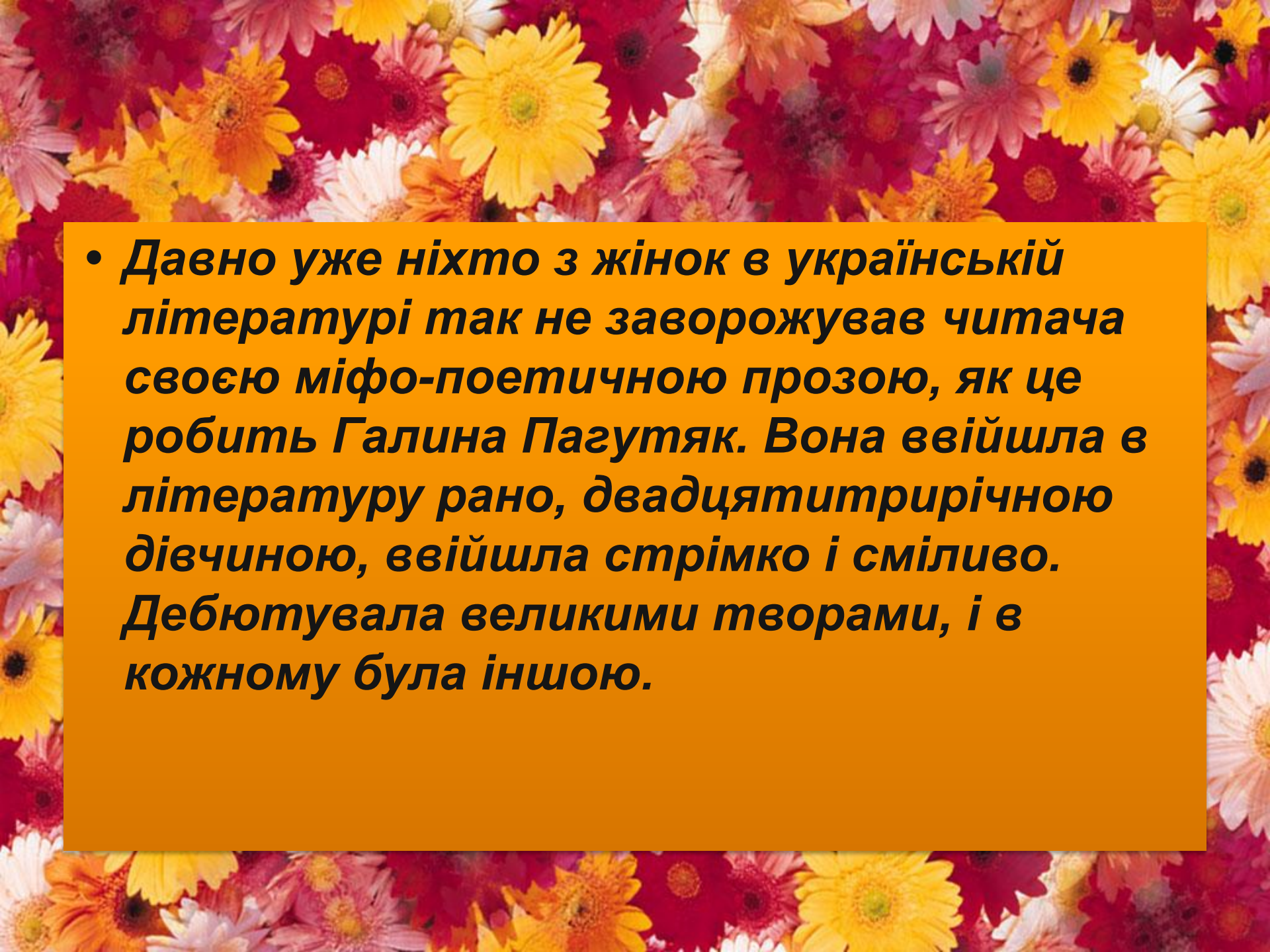

-
- *Цікаве й філософсько-дидактичне есе Галини "Беззахисність" (Дзвін. -1998. - 4.5-6). Один раз письменниця виступила і з поетичними творами - циклом поезій під назвою "Молитви" (Основа. - 1995. - 4.28).*

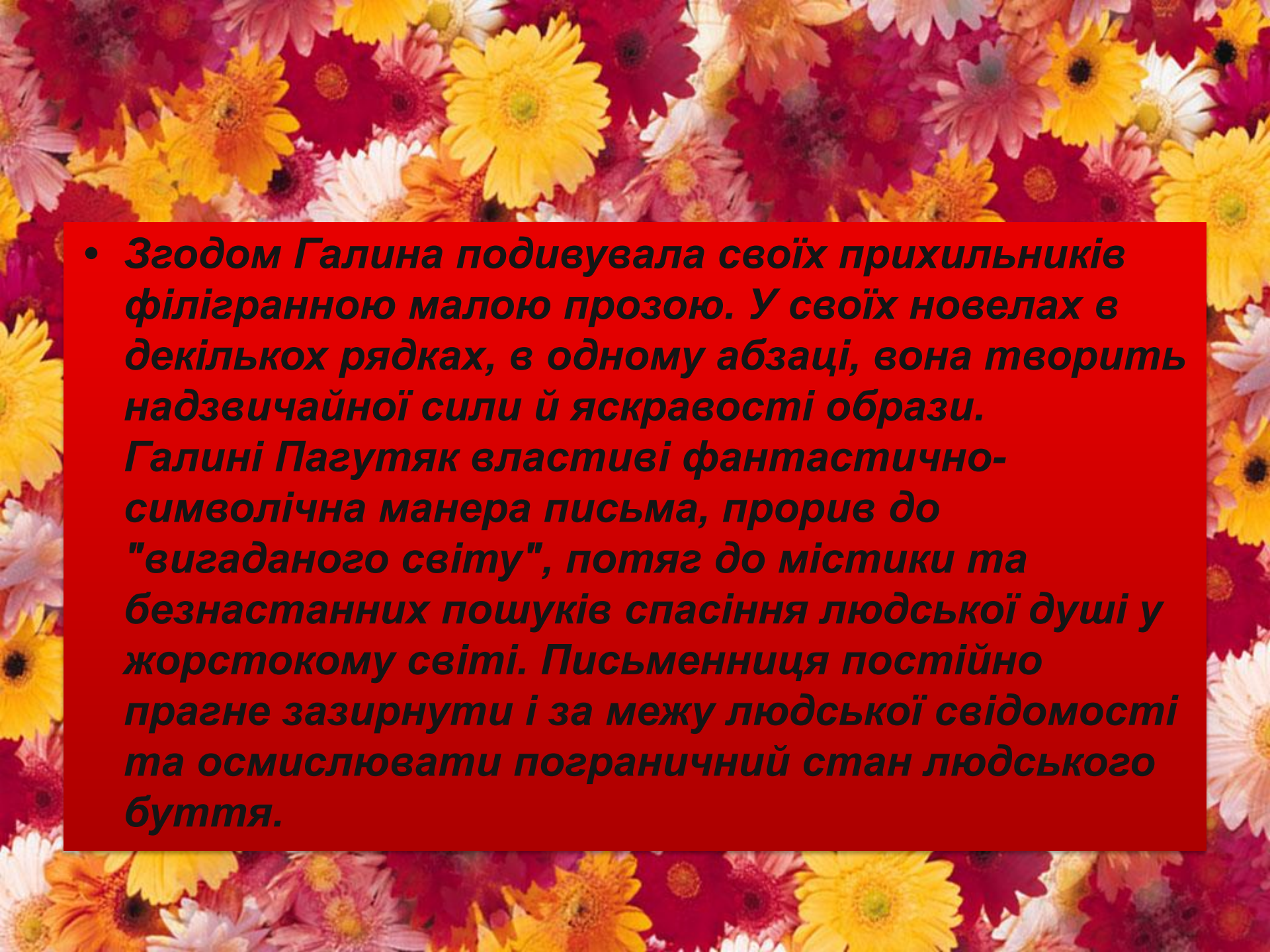

- Проза Галини Пагутяк перекладена англійською (оповідання "Потрапити в сад" опубліковане в антології "From Three Worlds" (1996), німецькою (вміщені у трьох антологіях: "Letzter Besuch in Tschornobyl" (1994: уривки з повісті "Захід сонця в Урожі"), "Ein Rosenbrunnen" (1998: новели "Тебе спалить сонце" та "Дивись назад"), "die Kurbisfurstin" (2000: уривок з роману "Радісна пустеля"), російською (її повість "Діти" увійшла до збірника "Современная украинская повесть" (К.: Молодь, 1988), словацькою (в антології "ZIVE SNY" (1988: повість "Соловейко") та хорватською (журнал "Kolo", 2000. - №.1: новела "Дивись назад") мовами.

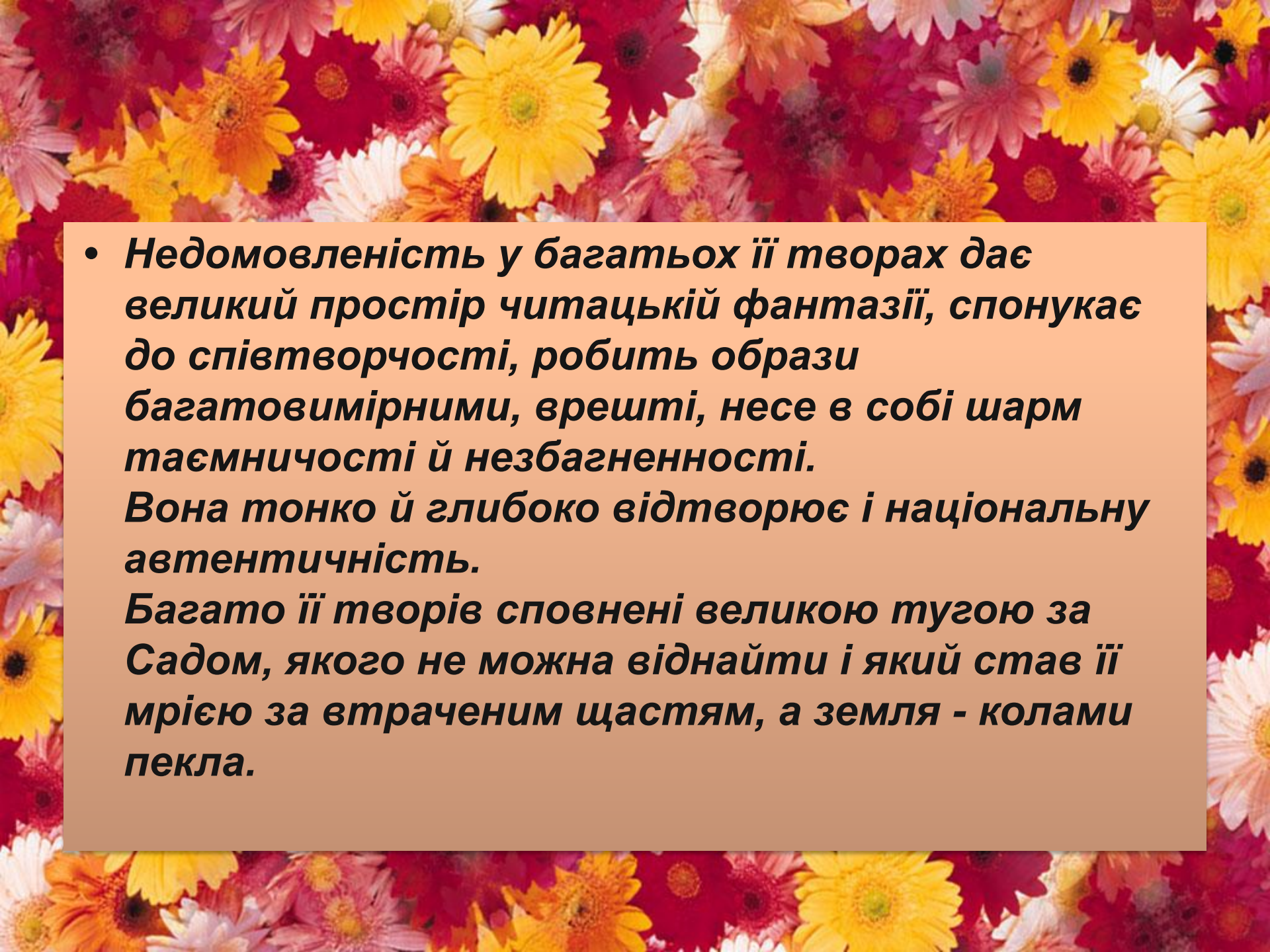
-
- **Давно уже ніхто з жінок в українській літературі так не заворожував читача своєю міфо-поетичною прозою, як це робить Галина Пагутяк. Вона увійшла в літературу рано, двадцятичотирічною дівчиною, увійшла стрімко і сміливо. Дебютувала великими творами, і в кожному була іншою.**

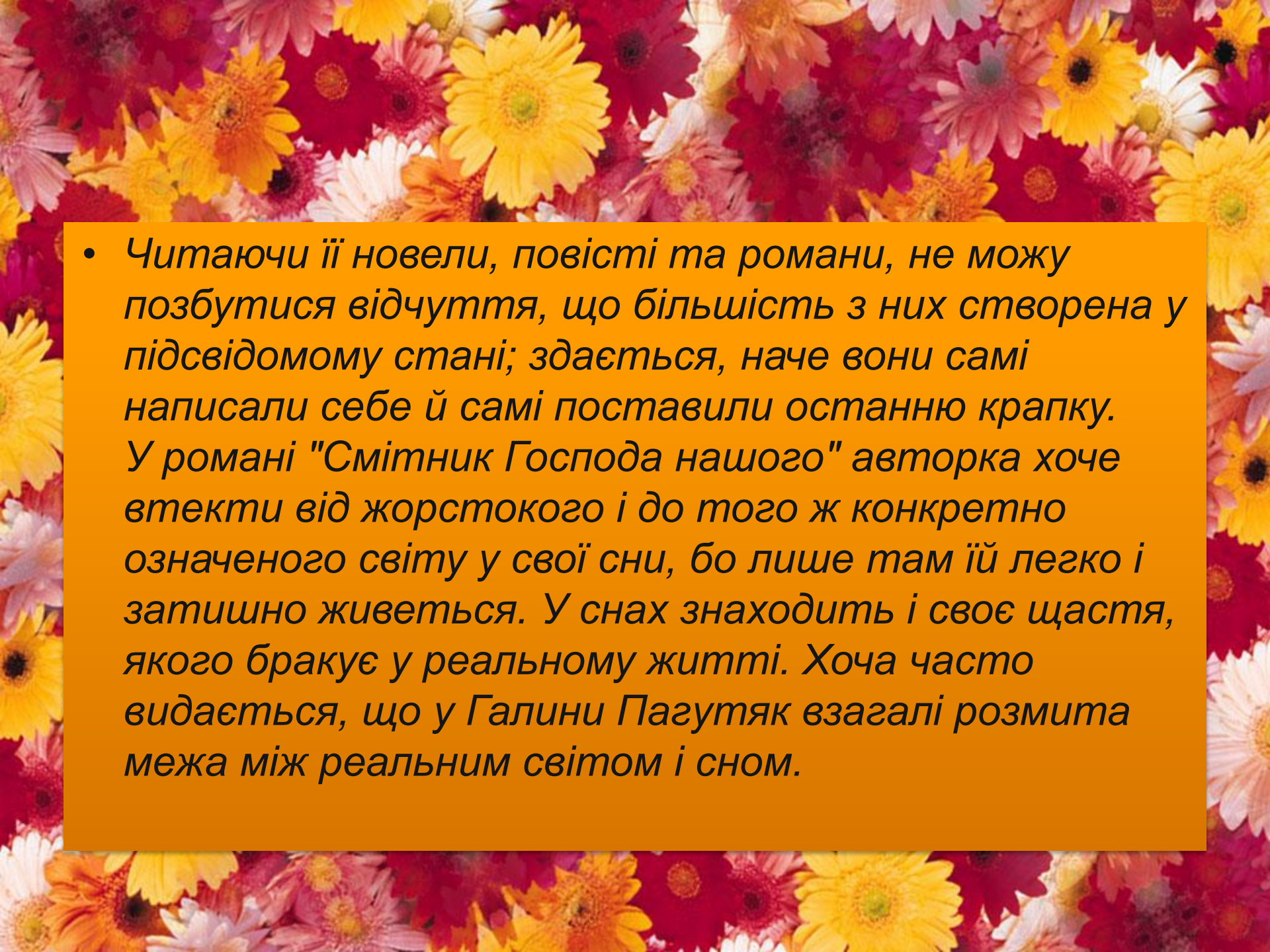
-
- ***Згодом Галина подивувала своїх прихильників філігранною малою прозою. У своїх новелах в декількох рядках, в одному абзаці, вона творить надзвичайної сили й яскравості образи. Галині Пагутяк властиві фантастично-символічна манера письма, прорив до "вигаданого світу", потяг до містики та безнастанних пошуків спасіння людської душі у жорстокому світі. Письменниця постійно прагне зазирнути і за межу людської свідомості та осмислювати пограничний стан людського буття.***

ГАЛИНА
ПАГУТЯК

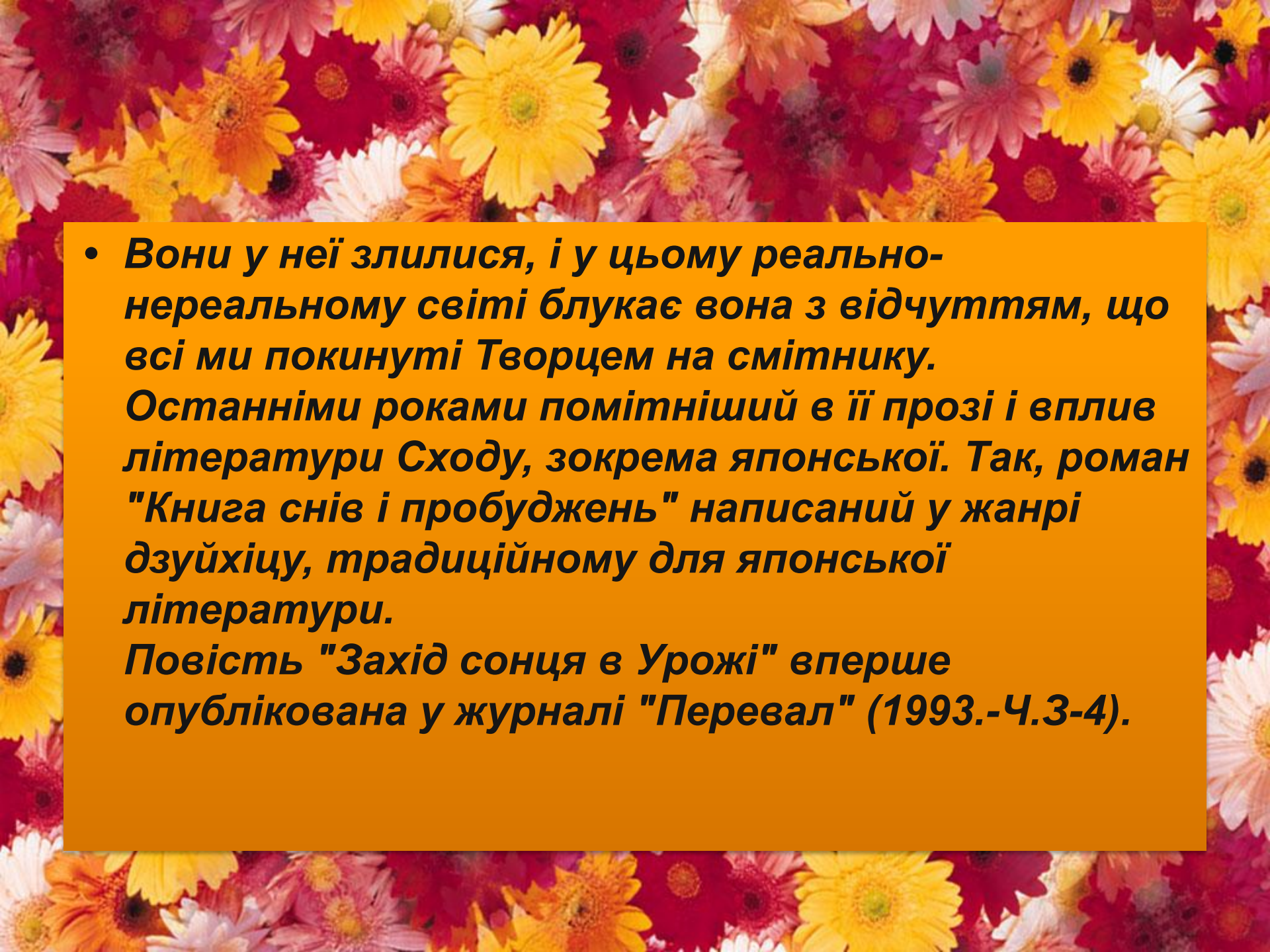
ПОТОНУЛИ
В СНІГАХ

-
- *Недомовленість у багатьох її творах дає великий простір читацькій фантазії, спонукає до співтворчості, робить образи багатовимірними, врешті, несе в собі шарм таємничості й незбагненності. Вона тонко й глибоко відтворює і національну автентичність. Багато її творів сповнені великою тугою за Садам, якого не можна віднайти і який став її мрією за втраченим щастям, а земля - колами пекла.*

-
- *Читаючи її новели, повісті та романи, не можу позбутися відчуття, що більшість з них створена у підсвідомому стані; здається, наче вони самі написали себе й самі поставили останню крапку. У романі "Смітник Господа нашого" авторка хоче втекти від жорстокого і до того ж конкретно означеного світу у свої сні, бо лише там їй легко і затишно живеться. У снах знаходить і своє щастя, якого бракує у реальному житті. Хоча часто видається, що у Галини Пагутяк взагалі розмита межа між реальним світом і сном.*

-
- ***Вони у неї злилися, і у цьому реально-нереальному світі блукає вона з відчуттям, що всі ми покинуті Творцем на смітнику. Останніми роками помітніший в її прозі і вплив літератури Сходу, зокрема японської. Так, роман "Книга снів і пробуджень" написаний у жанрі дзуйхіцу, традиційному для японської літератури. Повість "Захід сонця в Урожі" вперше опублікована у журналі "Перевал" (1993.-Ч.3-4).***

**• ДЯКУЮ ЗА
УВАГУ!!!**